

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۸۴۸

جمعه ۶ دی ۱۳۹۸، ۲۷ دسامبر ۲۰۱۹

پنجم دیماه روز وحشت جمهوری اسلامی از مردم بود اطلاعیه حزب کمونیست کارگری

روز پنجم دیماه جامعه خود را برای گرامیداشت یاد جانباختگان خود آماده کرده بود. از چند روز قبل از این روز تحرک مردم برای برگزاری مراسم و تجمعات اعتراضی در شهرهای مختلف مشهود بود. ابعاد تحرک و آمادگی مردم را قبل از هرچیز در آماده باش و حضور گسترده نیروهای سرکوب حکومت در چندین منطقه تهران و در بسیاری از شهرها میتوان فهمید. جمهوری اسلامی از خشم عمیق و روحیه مبارزه جویی مردم بخوبی آگاه بود و میدانست که اگر اوپاش سرکوبش را بسیج نکند، مردم در ابعاد وسیعی به میدان خواهند آمد و بار دیگر دست به خیزش خواهند زد. ارگان های سرکوب و امنیتی حکومت از روزهای خیزش آبان تا کنون همچنان مشغول دستگیری فعالین بوده اند تا روحیه اعتراضی را بخوابانند. از چند روز قبل از پنجم دیماه نیز خانواده های جانباختگان در سراسر کشور را تهدید کردند تا مراسم علنی نگیرند و حتی اسمی از عزیزان خود در رسانه ها نیاورند. پدر و مادر

پویا بختیاری که فراخوان مراسم داده بودند و تعداد دیگری از بستگان سایر جانباختگان را دستگیر کردند، خانواده های زیادی را تحت فشارهای شدید قرار دادند و بسیاری از فعالین اجتماعی را تهدید کردند، اینترنت را در بسیاری از مناطق قطع کردند و مزدوران سرکوبگر را از صبح پنجم دیماه در تهران و کرج و شهریار و اصفهان و مشهد و شیراز، در ماهشهر و اهواز و بهبهان و اندیمشک، در تبریز و کرمانشاه و سنندج و مریوان، در بندرعباس، در میادین اصلی و محلات مختلف، در مقابل دانشگاهها و حتی در قبرستانها مستقر کردند. علیرغم همه اینها مردم به اشکال مختلف یاد جانباختگان خود را گرامی داشتند. در کرج در محل دفن پویا بختیاری جمعیت قابل ملاحظه ای گرد آمدند و سرود خواندند و شعار دادند: کشته ندادیم که سازش کنیم رهبر قاتل را ستایش کنیم. در بهبهان و اصفهان مراسم های نسبتاً بزرگی برگزار شد، در نجف آباد تعداد قابل توجهی از

ادامه در صفحه ۴

پنجم دی ماه روز گرامیداشت یاد جانباختگان و وحشت جمهوری اسلامی

شهلا دانشفر

اسلامی مورد حمله و محکومیت توسط تشکلهای مختلف قرار گرفت. از جمله شورای بازنشستگان ایران طی بیانیه ای این دستگیریها را محکوم کرده و بر حق برگزاری مراسم آزاد برای گرامیداشت یاد جانباختگان تاکید کرده و همبستگی خود را با خانواده های این عزیزان اعلام داشت. جمع هایی از کارگران نیشکر هفت تپه و دیگر بخش های جامعه طی بیانیه هایی از گرامیداشت یاد جانباختگان خیزش آبانماه در پنجم دیماه حمایت کردند.

در همین راستا پنج تن از زنان زندانی سیاسی در بند زنان زندان اوین به نامهای آتنا دائمی، منیره عربشاهی، نرگس محمدی، یاسمن آریانی و صبا کردافشاری از

ادامه در صفحه ۲

در سطح جهان به راه افتاد. در شهرهای مختلف لیست هایی از تظاهرات ها و آکسیونها اعلام شد که تشکیلات حزب کمونیست کارگری ایران و نهادهای سیاسی و اجتماعی دیگر از جمله کمیته مبارزه برای آزادی زندانی سیاسی، کمپین برای آزادی کارگران زندانی، کمیته بین المللی علیه اعدام، خانواده های جانباختگان راه آزادی در ونکوور کانادا و فدراسیون سراسری پناهندگان ایران مبتکرین آن بودند.

قبل از رسیدن به این روز جمهوری اسلامی پدر و مادر پویا بختیاری را از وحشت بسیج مردم پشت سر آنها، دستگیر کرد. با انتشار خبر بازداشت پدر و مادر پویا بختیاری، از زوایای مختلف این دستگیری و حکومت

روز پنجم دیماه، عملاً روز جدال جامعه با رژیم سرکوبگر بود. پدر پویا بختیاری این روز را به عنوان روز گرامیداشت فرزندش اعلام کرد. در پی آن چهارده نهاد و گروه از کارگران، معلمان، بازنشستگان و چهره هایی شناخته شده از فعالین کارگری و اجتماعی ضمن حمایت از فراخوان پدر پویا بختیاری، طی فراخوانی به مردم پنجم دیماه را به روز گرامیداشت تمامی جانباختگان خیزش آبانماه در تمام شهرها اعلام کردند. همچنین مادران قربانیان سه نسل کشتار رژیم اسلامی بیانیه دادند و پنجم دیماه را روز جهانی کیفخواست علیه جنایت علیه بشریت در ایران اعلام کردند. این چنین بود که تحرکی گسترده برای بزرگداشت این روز در ایران و

۱۶ آذر ۹۸ و جنبش سرنگونی گفتگوی نشریه انترناسیونال با کیان آذر

صفحه ۳

جنبش کارگری و گفتمان اداره شورایی، تحزب و اعتصابات سراسری قطعنامه دفتر سیاسی

صفحه ۴

خیزش مردم عراق علیه ارتجاع اسلامی و قومی شهاب بهرامی

صفحه ۵

از صفحه ۱

پنجم دی ماه روز گرامیداشت یاد جانباختگان و وحشت جمهوری اسلامی

ساعت ۹ صبح روز شنبه ۳۰ آذرماه طی نامه‌ای از تحصن چند روزه خود در زندان به مناسبت پنجم دیماه روز گرامیداشت یاد جانباختگان آبانماه و در همراهی با خانواده‌های آنان خبر دادند. در ساعات پایانی این روز سه زندانی دیگر به نام‌های مژگان کشاورز، سمانه نوروز مرادی و سهیلا حجاب به این جمع پیوستند. به گفته آنان این تحصن در اعتراض به سیاست‌های سرکوبگرانه حکومت علیه مردم ایران و اختناق حاکم بر جامعه تا روز ۵ دی ادامه خواهد داشت. بنا بر خبرها رئیس زندان اوین به زندانیان تحصن کننده گفته است که در صورت ادامه تحصن برای آنها پرونده جدید گشوده خواهد شد، و آخرین خبر اینکه این زندانیان ممنوع الملاقات شده اند. همچنین سهیل عربی و دیگر زندانیان سیاسی در اوین به اسامی محسن حاجی محمدی، یوسف اریانمهر، ناصر فهیمی، حمید کاشانی، سهیل عربی، کیانوش سلاطینی، محمدرضا مرادی از درون زندان حمایت خود را از گرامیداشت یاد جانباختگان در پنجم دیماه اعلام داشتند.

از سوی دیگر در این رابطه شاهد تحرکاتی در دانشگاهها بودیم. دانشجویان پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تبریز حمایت خود را از کولبرانی که برای تامین لقمه نانی ناگزیر به کولبری بودند و

جان خود را از دست دادند، و در اعتراض به جنایات حکومت اعلام کردند. همچنین دانشجویان دانشگاه نوشیروانی بابل به مناسبت این روز در چهارم دیماه با نصب عکس‌هایی از جانباختگان خیزش آبانماه بر تابلویی یاد این عزیزان را گرامی داشتند. در دانشگاه هنر طرح مشترک آتنا امینی، زهرا امیریوسفی و یاسمن رزاقیان به یاد کشته‌شدگان نیزارهای ماهشهر ارائه شد.

بعلاوه ۱۳۵ تن از سینماگران به این مناسبت بیانیه‌ای دادند و اعلام کردند که "...در چهلمین روز فاجعه (آبان)، یاد کشته‌شدگان و زندانیان در بند را زنده نگه می‌داریم".

این درحالیست که به مناسبت پنجم دی ماه مراسم‌های دیگری از سوی خانواده‌های جانباختگانی چون نوید بهبودی مهویزانی در زرینج یزد و مهرداد معین فر در شهریار، دو تن از جانباختگان آبانماه، مراسم‌هایی اعلام شده است. مراسم امیرحسین دودوند در یزدانشهر نیز برای ششم دیماه اعلام شده است. به این ترتیب خانواده‌های جانباختگان علیرغم انواع تهدیدها و بازداشت‌کردنها با گرامیداشت یاد عزیزانشان، در مقابل جنایات جمهوری اسلامی ایستاده اند و کوتاه نمی‌آیند.

به مناسبت پنجم دیماه از سوی حزب کمونیست کارگری ایران به تجمعات اعتراضی در کشورهای مختلف بعنوان روز کيفرخواست علیه جنایت علیه بشریت فراخوان داده شد. کمیته بین‌المللی علیه اعدام، کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و کمپین برای آزادی کارگران زندانی طی بیانیه‌ای مشترکی

به این حرکت جهانی پیوستند و طی نامه‌ای خطاب به اتحادیه‌های کارگری و سازمانهای حقوق بشر در سراسر جهان خواستار پیوستن آنان به این اعتراضات و محکوم کردن جنایات جمهوری اسلامی شدند.

انعکاس صدای اعتراض مردم ایران و کشتارهای رژیم در سطح جهانی حمایت‌های بسیاری را در پی داشته است و تا کنون اتحادیه‌های کارگری و نهادهای اجتماعی مختلفی در سطح جهان همچون اتحادیه‌های کارگری در فرانسه، اتحادیه‌های کارگری در کانادا، لیگ بین‌المللی شعرا که دفاتر آن در آمریکا، یونان، هند، نیجریه، هنگ کنگ و فیلیپین فعالیت دارند، کنگره جهانی اتحادیه کارگری تی یو سی گلوبال TUC GLOBAL دربرگیرنده ۶ میلیون عضو در انگلستان و ولز، کنگره اتحادیه‌های صنفی افریقای جنوبی OSATU با دو میلیون عضو، انجمن حقوق بشری گروه برای همه در ایتالیا، اتحادیه معلمان انگلستان (NASUWT)، و عفو بین الملل طی بیانیه‌هایی حمایت خود را از مبارزات مردم ایران اعلام کرده و جنایات حکومت اسلامی را محکوم کرده اند. در همین راستا جان کلارک از ائتلاف علیه فقر در اونتاریو پیامی تصویری داده است. در عین حال در سطح بین‌المللی پارلمان هلند و اتحادیه اروپا نیز جمهوری اسلامی را بخاطر کشتار و جنایاتش محکوم کرده است.

بدنبال چنین تحرک گسترده‌ای در ایران و در سطح جهان برای گرامیداشت پنجم دی ماه به عنوان روز جهانی علیه جنایت علیه بشریت در ایران جمهوری اسلامی، با تشبثات مختلف

تلاش کرد مانع برگزاری چنین روزی در ایران شود. پدر پویا بختیاری را اطلاعات رژیم سه ساعت تمام مورد بازجویی قرار داد. به او فشار آوردند که مراسم اعلام شده را لغو کند. از او خواستند که حداقل مراسم را در مسجدی برگزار کنند. اما او در پاسخ گفت که استادیوم آزادی را در اختیار بگذارید. بعد هم در مقابل تهدید به دستگیری اعلام کرد که مراسم برگزار خواهد شد و آنها نیز هر کاری می‌خواهند بکنند و همگان را به شرکت در مراسم گرامیداشت فرزندش فراخواند.

اما جمهوری اسلامی به این تهدیدات بسنده نکرد و دست به اقدامات پیشگیرانه بیشتری زد. علاوه بر دستگیری منوچهر بختیاری پدر و ناهید شیربیشه مادر پویا بختیاری در دوم دیماه، برخی دیگر از بستگان وی نیز دستگیر شدند. تعدادی دیگر از فعالین اجتماعی نیز مورد تهدید قرار گرفتند و در برخی مناطق تهران و شهرهای بزرگ حکومت اسلامی نیروهای سرکوب خود را مستقر کرد و تلاش کرد با نظامی کردن فضا مردم را مرعوب کند و جلو تحرک جامعه را بگیرد.

اما علیرغم همه اینها تحرکات برای برگزاری پنجم دیماه ادامه یافت. بعد از این دستگیریها مادر بزرگ پویا بختیاری با ارسال فیلمی اعلام کرد که علیرغم بازداشت همه اعضای خانواده اش، او خود مراسم پویا را با جدیت برگزار خواهد کرد. همچنین در برابر این تهدیدات جامعه به اشکال مختلف پاسخ خود را داد. از جمله در روز ۲ دیماه بازنشستگان با در دست گرفتن عکس جانباختگان به استقبال ۵ دی رفتند، اگر چه

قبل از آن نیز به ابتکار فعالین اجتماعی در شهرهای مختلف در سی ام آذر ماه در محلاتی از تهران، تبریز و خرمشهر و با گذاشتن عکس‌هایی از جانباختگان آبان ماه در معرض دید مردم و روشن کردن شمع و گذاشتن یک شاخه گل در کنار آنها، مردم یاد این عزیزان را گرامی داشتند.

حزب کمونیست کارگری نیز با انتشار بیانیه دیگری همگان را به شرکت هر چه وسیعتر در مراسم‌های پنجم دی ماه و گرامیداشت یاد جانباختگان آبانماه و تاکید بر خواست آزادی فوری دستگیر شدگان اخیر و تمامی زندانیان سیاسی فراخواند.

پنجم دیماه چه گذشت؟

روز پنجم دیماه همانطور که مادر بزرگ پویا بختیاری اعلام کرده بود، او و دیگر اعضای خانواده وی همراه با جمعی از مردم در قطعه ۲۶ گورستان بهشت سکینه محل دفن پویا بختیاری در کرج حاضر شدند. مامورین امنیتی از همان ساعات اولیه صبح با بستن ورودی قطعه ۲۶ که محل دفن پویا بختیاری در آن قرار دارد و برخورد شدید با حاضرین سعی در جلوگیری از برگزاری مراسم را داشتند. جمهوری اسلامی در هراس از جمع شدن مردم این قطعه را تحت محاصره خود درآورده بود. در همین راستا در این روز نیروی انتظامی بسیاری در این قبرستان حضور داشتند و هلیکوپترهای حکومت اسلامی بر فراز آن در حرکت بودند. در جاهایی نیروی سرکوب با حمله به حاضرین تلاش داشت ادامه در صفحه ۷

۱۶ آذر ۹۸ و جنبش سرنگونی

گفتگوی نشریه انترناسیونال با کیان آذر

تعرضی بود.

انترناسیونال: شعار سرنگونی نئولیبرالیسم را چگونه ارزیابی میکنید؟ تاکید بر نئولیبرالیستی بودن جمهوری اسلامی را چگونه ارزیابی میکنید؟ چه طیف و گرایش فکری - سیاسی بر این نسبت دادن تاکید دارند؟

کیان آذر: یکی از نقاط ضعفی که در شانزده آذر امسال مبینیم همین شعار است که باید بین دانشجویان معترض و پیشرو، و اتاق های فکری که طراح این شعارها و مواضع بسیار نامربوط با فضای سیاسی ایران بود تفکیک قائل شد. تلاش برای اعلام همبستگی بین مردم و دانشجویان مبارز ایران با مبارزات مردم عراق، لبنان، شیلی و فرانسه قابل درک است ولی فرموله کردن این همبستگی تحت عنوان سرنگونی نئولیبرالیسم منحرف کننده است و تنها منفعت آن در فضای سیاسی ایران، برای جمهوری اسلامی است. همسنگ کردن حکومت هار اسلامی در ایران و آنچه که ما آنرا "حکومت اسلامی سرمایه داران" و یا "دزد سالاری اسلامی" می نامیم با دولت فرانسه نه تنها تعرض به سرمایه داری بحساب نمی آید که برعکس، دادن امتیازی بزرگ به جمهوری اسلامی است. حکومتی مافیایی که نه تنها

قابل انطباق و هم ارز شدن با سرمایه داری جهانی نیست و نمیتواند شرایطی را فراهم کند که سرمایه در ایران بتواند با ضریب امنیتی حداقلی مناسبات متعارفش را ایجاد و بازتولید کند، نمیتواند سودآوری داشته باشد و قوانین و چرخه جهانی سرمایه و ارگانهایش را بپذیرد و در رویکردی همجهت با آن گام بردارد، بلکه هویت سیاسی آن کاملا در ضدیت با اصول و ارزشهای سیاسی، فرهنگی و اجتماعی غرب است. و این هویت و ساختار سیاسی که بعنوان حکومت جمهوری اسلامی شناخته میشود مانع سازگاری اقتصادی با سرمایه داری متعارف جهانی می باشد. طبق اصول سرمایه داری، سرمایه باید کاملا آزاد باشد و قوانین مورد نیاز خودش را باید بتواند وضع کند تا سودآوری داشته و انباشت کند و دولت و قوانین برایش مکانیزم هایی هستند تا شرایط امنیت سرمایه گذاری و سودآوری را تامین کند، در حالیکه هیچکدام از این فاکتورها در جمهوری اسلامی که تشکیل شده از باندهای مافیایی با هویتی مذهبی که مشغول غارتگری هستند، همخوانی ندارد. نکته بعدی اینکه جدال و نبرد در خیزش آبان به نقطه ای رسیده که مردم این حکومت را تا لبه پرتگاه سرنگونی برده اند و به یکباره با مطرح کردن شعار سرنگونی نئولیبرالیسم در ایران و فرانسه ... در ۱۶ آذر یک عقبگرد در این جدال بحساب می آید و بشدت مبارزات مردم را حاشیه ای و جمهوری اسلامی را که مرکز حمله مردم است از زیر تیغ این حمله میرواند. دو گرایش در این رابطه نقش دارند، گرایش اول حتی

انترناسیونال: شانزده آذر ۹۸ چگونه برگزار شد و چه تفاوتی با سالهای گذشته داشت؟

کیان آذر: شانزده آذر ۹۸ مثل همه پدیده های دیگر در فضای سیاسی ایران تحت تاثیر مبارزات سرنگونی طلبانه آبانماه قرار داشت. مردمی که از وضعیت ضدانسانی موجود که جمهوری اسلامی بوجود آورده به ستوه آمده و در بیش از هفتصد نقطه از مناطق مختلف ایران دست به اعتراض زده بودند و در نبردی تن به تن سرنگونی حکومت را رقم میزدند. هر چند جمهوری اسلامی با زره پوش، تک تیرانداز، تانک، هلیکوپتر و کشتار توانسته موقتا اعتراضات وسیع مردمی را از خیابانها جمع کند اما فضای سیاسی جامعه و روحیه مردم بسیار تعرضی و کیفی تا کاملا متفاوت با قبل از آبانماه بود.

فضای سیاسی ایران بعد از عروج قدرتمند جنبش سرنگونی در دیماه ۹۶ و روند اعتراضات و اعتصابات سراسری در این دو سال تا آبان ۹۸، به درجات بسیاری فضا را به نفع مردم تغییر داده بود و تمام تلاش جمهوری اسلامی این بود که حمله و تعرض مجدد مردم را به تعویق بیندازد و مانع عروج مجدد تظاهرات و اعتراضات سراسری مردم شود. اما وضعیت اقتصادی و سیاسی و اجتماعی که روز به روز و

خودش را سرنگونی طلب میدانند ولی با داشتن مواضع ضدامپریالیستی (یا بهتر است بگوییم ضدامریکایی گری) که وامدار کمونیزم دوره جنگ سرد است و وقتی به اصول ارزشی و دیدگاهی آن توجه می کنیم، می بینیم پشت مواضع "انقلاب جهانی" و تروتسکیستی است که تماما گفتمانهایی با تاریخ مصرف گذشته و بی ربط به جهان امروز هستند. جنبش هایی متعلق به دوران جنگ سرد و جهان دو قطبی سرمایه داری دولتی (شوروی) و سرمایه داری بازار آزاد (آمریکا) که در قرن بیستم حاکم بود، قرار دارد.

گرایش دوم، چپ قانونی در ایران است که گرایشی رفرمیستی و کمونیزمی بورژوازی است که سردمداران آن خطی توده ای - اکثریتی دارند که از فریبرز رئیس دانا تا امثال یوسف ابادری، شهیار زرنشاس، نادر فتوره چی، مالجو و..... می باشند. گرایشی که سعی میکند با ظاهری چپ اما با واپسگراترین مواضع، گرایش صنفی سندیکایی را در جنبشهای مبارزاتی در ایران حاکم کند که البته در بسیاری از این موارد توسط کمونیزم سیاسی موجود در ایران عقب رانده شده است. یک پای این به اصطلاح اساتید دانشگاه و تئوریسینهای این گرایش در تیره جمهوری اسلامی و تقلیل بحران اقتصادی سیاسی اجتماعی جمهوری اسلامی به بحرانهای جناحی می باشد که تحت رنگ و لعاب چپ انجام میگردد. حتی چهره های وابسته به اصولگرایان در این جرگه دیده میشوند که بسیار فعالانه علیه نئولیبرالیسم قلم میزنند.

قطعه‌نامه در مورد:

جنبش کارگری و گفتمان اداره شورایی، تحزب و اعتصابات سراسری

مصوب دفتر سیاسی

طبقه کارگر طی سالهای اخیر با اعتراضات و اعتصابات و بیانیه‌ها و طرح خواسته‌های رادیکال و رفاهی و پیشرو خود فضای سیاسی جامعه را از نظر رزمندگی، رادیکالیسم، بالا بردن توقعات، و گسترش ارزشهای پیشرو انسانی به جلو سوق داده و سد محکمی در مقابل سلطه خفقان و راست روی و عقبگرد در جامعه ایجاد کرده است. جدال و مبارزه هرروزه کارگران، معلمان، بازنشستگان و دیگر بخشهای طبقه کارگر با حکومت و سرمایه داران و مقابله آنها با استثمار و تبعیضات و سرکوب و اختلاسها و کل اجحافات، اهرم و تکیه گاه اصلی کل جامعه در مقابله با حکومت و کل سرمایه داران و مافیای حاکم است. جنبش کارگری بلحاظ سیاسی بویژه در سه عرصه گامهایی مهم به پیش برداشته و به نقطه عطفی رسیده است و این مهم است که این دستاوردها تقویت و تثبیت شود:

۱- اداره شورایی: اداره شورایی در اعتراضات کارگران نیشکر هفت تپه به شعار کارگران تبدیل شد و به تحریک اجتماعی دامن زد. طرح اداره شورایی بر کل فضای سیاسی در ایران تأثیرات مثبت و قابل توجهی گذاشته و چشم انداز روشنی را در برابر تحولات اجتماعی گشوده است.

۲- گفتمان تحزب: تحزب با حق تشکیلیاتی حزبی کارگران یک گفتمان سابقه دار است و طی چند ساله اخیر روندی رو به گسترش داشته است. بسیاری از فعالین و چهره های سرشناس جنبش کارگری به احزاب و سازمانهای کمونیستی تعلق سیاسی و یا تشکیلاتی دارند و این واقعیتی شناخته شده برای جنبش کارگری و فعالین سیاسی در سطح جامعه و حتی برای خود حکومت است. با اتفاقاتی که در نیشکر هفت تپه افتاد و با انتساب برخی از فعالین کارگری و فعالین اجتماعی دیگر به احزاب سیاسی توسط جمهوری اسلامی و بحثها و عکس العملهایی که در رابطه با این توطئه گری حکومت صورت گرفت، این گفتمان ابعاد تازه ای در جامعه پیدا کرد و بازتاب آنرا از جمله بصورت بندهایی از قطعه‌نامه‌ها و بیانیه‌های کارگران در اول مه و بحثها و گفتمانهای گسترده و علنی در رسانه های اجتماعی شاهد بوده ایم. تشکیلیاتی حزبی، یا حق پیوستن کارگران به حزب سیاسی خویش یک نیاز حیاتی کارگران را مورد تأکید قرار میدهد.

۳- اعتصابات سراسری: از نظر شیوه‌ها و تاکتیکهای عملی نیز جنبش کارگری به یک نقطه عطف مهم نزدیک شده است و آن دست زدن به

اعتصابات و اعتراضات سراسری است. اعتصابات سراسری اخیرا از جانب معلمان، رانندگان کامیون، کارگران شهرداریها، مخابرات و کارگران راه آهن در پیش گرفته شده است، و بازنشستگان نیز به اعتراضات خود شکل سراسری داده اند. همبستگی های مبارزاتی کارگری خود یک بستر مهم برای شکل گیری اعتصابات سراسری کارگری است. گسترش این اعتصابات و مبارزات سراسری میتواند جنبش کارگری و کل جنبشهای اجتماعی را در مقابل حکومت اسلامی و کارفرمایان تقویت کند و تأثیرات و بازتاب جدی ای در کل اوضاع سیاسی جامعه داشته باشد.

حزب کمونیست کارگری در دامن زدن و تقویت جنبش شورایی، تحزب سیاسی و اعتصابات سراسری نقش فعال و انکارناپذیری داشته است. اعتراضات اجتماعی از جمله خیزش آبانماه ۹۸ و کلا گسترش جنبش سرنگونی، بار دیگر اهمیت و مبرمیت هرچه بیشتر تقویت و گسترش جنبش شورایی، اعتصابات سراسری و تحزب سیاسی را مورد تأکید قرار داده و از نظر سیاسی وزن و جایگاه ویژه تری به آنها داده است. حزب تقویت و تثبیت این پیشرویها را در اولویت سیاستها و فعالیتهای خود قرار میدهد و تلاش میکند که جنبش کارگری با برداشتن گامهای بلندتر در این راستا هرچه بیشتر تقویت و تحکیم شود.

دفتر سیاسی حزب کمونیست کارگری ایران

۱ دی ۹۸، ۲۲ دسامبر ۲۰۱۹

به حزب کمونیست کارگری ایران بپیوندید!

از صفحه ۱

پنجم دیماه روز وحشت جمهوری اسلامی...

جوانان شهر دست به ابتکار جالبی زدند و سوار بر موتور سیکلت تصاویر جانباختگان را در خیابان های شهر به نمایش گذاشتند. در سقز مراسم بزرگی در گرامیداشت مینا شیخی برگزار شد و بیانیه ای علیه جنایت جمهوری اسلامی و با خواست محاکمه آمران و عاملان جنایت علیه مردم قرائت شد. در ملارد مراسم یادبود سجاد رضایی از جانباختگان آبان ماه برگزار گردید. در محلات برخی شهرها از جمله تهران و در بندرعباس و تبریز و خرمشهر با شمع و عکس جانباختگان یاد آنها را گرامی داشتند. زندانیان سیاسی بیانیه دادند، دانشجویان برخی دانشگاهها با نصب عکس جانباختگان و یا انتشار بیانیه هایی به جنایات حکومت اعتراض کردند، تعدادی از هنرمندان برنامه های خود را تعطیل اعلام کردند و ۱۳۵ نفر از سینماگران با انتشار بیانیه ای اعلام کردند که "در چهلمین روز فاجعه (آبان)، یاد کشته‌شدگان و زندانیان در بند را زنده نگه می‌داریم". برخی تشکل های کارگری از جمله شورای بازنشستگان ایران طی بیانیه ای این دستگیریها را محکوم کرده و بر حق برگزاری مراسم آزاد برای گرامیداشت یاد جانباختگان تأکید کرده و با خانواده های آنها اعلام همبستگی کردند. جمع هایی از کارگران نیشکر هفت تپه و برخی تشکل های دیگر طی بیانیه هایی از فراخوان مراسم به یاد جانباختگان خیزش آبانماه در پنجم دیماه حمایت کردند. برخی خانواده های جانباختگان نیز برای روز ششم دی فراخوان مراسم

دادند.

روز پنجم دیماه روز مصاف گسترده مردم و حکومت بود. حسین رحیمی، رییس پلیس تهران بزرگ ابعاد این مصاف و هراس و استیصال حکومت را بیان کرده است: "دشمنان همواره در صدد ایجاد ناامنی، تشویش افکار عمومی جامعه و ترویج احساس ناامنی در جامعه هستند و بطور حتم با سرینجه‌های قدرتمند پلیس مواجه خواهند شد."

مقابله مردم با حکومت و درگیری با سرکوبگران متوقف نخواهد شد. جامعه وارد فاز تازه ای شده است، اعتصابات و تجمعات اعتراضی به سرعت گسترش می یابد و درگیری مردم با مزدوران حکومت به اقدامی هرروزه تبدیل میشود. جمهوری اسلامی مجبور است برای مقابله با خشم و اعتراض رو به گسترش مردم مدام دست به آماده باش نظامی بزند و مردم نیز هر جا فرصت کنند دست به تعرض خواهند زد و "سرینجه های قدرتمندتر" خود را به سرکوبگران نشان خواهند داد. پنجم دیماه نشانه بارزی از عزم مردم برای تداوم اعتراض و سرنگونی جمهوری اسلامی بود و بعنوان روز اعلام کیفیخواست علیه حکومت بحران زده و مستاصل اسلامی و جنایات آن ثبت خواهد گردید. هزاران نفر از آبان تا امروز دستگیر شده اند. مبارزه برای آزادی آنها و کلیه زندانیان سیاسی یک محور مهم مبارزه مردم و یک عرصه دائمی کشمکش جامعه با حکومت اوباش اسلامی است.

گرامی باد یاد جانباختگان راه آزادی و عدالت سرنگون باد حکومت جنایت و چپاول اسلامی زنده باد سوسیالیسم

حزب کمونیست کارگری ایران
۵ دیماه ۱۳۹۸، ۲۶ دسامبر
۲۰۱۹

خیزش مردم عراق علیه ارتجاع اسلامی و قومی

شهاب بهرامی

مجبور گشت عصر پنجشنبه استعفای خود را جهت تصمیم گیری، تقدیم پارلمان عراق نماید. در شرایط کنونی هدایت دولتی که نه نخست وزیری دارد و نه رئیس جمهوری، به رئیس مجلس واگذار خواهد شد که وی هم از نزدیکان رژیم ایران است و خود مایه نزاع و اعتراض شدید مردم خشمگین عراق می باشد. روزهای آتی می تواند آستان حوادث مهم و روزهای تعیین کننده ای در سرنوشت مردم عراق باشد.

مهمترین و شاید یکی از اصلی ترین خواستهای انقلاب مردم عراق در وهله اول بیرون ریختن کلیه نیروهای تروریستی جمهوری اسلامی مانند سپاه قدس، اضمحلال سپاه بدر، باند داعشی حشد الشعبی و برکناری کلیه سیاست مدارانی است که مستقیم و یا غیر مستقیم با

جمهوری اسلامی در ارتباط اند.

خیزش انقلابی مردم عراق که با بزرگترین تجمع اعتراضی ماه اکتبر در میدان تحریر بغداد شکل گرفت منجر به کناره گیری عادل عبدالمهدی از سمت نخست وزیری شد. طی سه ماه اعتراضات تا کنون بیش از ۴۶۰ نفر کشته و ۲۵ هزار تن نیز مجروح شده اند.

مردم عراق هنوز از مسلخ صدام و بعضی ها رها نشده قربانی حمله سفاکانه دول غربی به سرکردگی دولت آمریکا گشتند، و صدها هزار نفر در سال ۲۰۰۳ در حمله نیروهای آمریکائی و متحدان آنها قربانی شدند و بیش از نیمی از زیر ساختهای اقتصادی کشور نابود شد. بدنبال آن تشکیل دولت‌های دست نشانده قومی - مذهبی و سر برآوردن دهها جریان تروریستی اسلامی را شاهد بودیم و در واقع این بار این کشور به کشتارگاه تروریست‌های اسلامی و جنایتکاران جمهوری اسلامی بدل گشت. واقعیت این است که از همان سال های ۲۰۰۳ بعد، نفوذ و دخالت جمهوری اسلامی در مسائل داخلی عراق بتدریج افزایش یافت.

سران مذهبی و سیاستمداران شیعی مجری سیاست های مداخله جویانه جمهوری اسلامی شدند. همزمان عروج و بسط داعش درعراق عاملی شد تا حکومت اسلامی به بهانه مبارزه با داعش به نفوذ و بسط نظامی - سیاسی - اقتصادی خویش بیافزاید.

بهمین دلیل مردم عراق که سالها است از فساد و غارت و چپاول سران حکومتی به تنگ آمده و برای رسیدن به صلح و یک زندگی انسانی به میدان آمده اند به درست انگشت اتهام را بسوی احزاب قومی - مذهبی حاکم و جمهوری اسلامی ایران نشانه رفته اند. این مردم شایسته بیشترین حمایت های بین المللی و انسانی اند. جنبش سرنگونی طلبانه مردم ایران و خیزش انقلابی مردم عراق می رود تا در پیوند با هم در آینده ای نه چندان دور به حاکمیت این تبهکاران اسلامی در هر دو کشور پایان دهد و منطقه را از شر منحوس این جانپان خدا و سرمایه رها سازد.

اکنون نزدیک سه ماه است که عراق در اعتراضات و تظاهرات ضد دولتی میخروشد. این قیام و طغیان که از اول اکتبر یعنی نهم مهرماه شروع شده با اوجگیری بیشتری ادامه دارد و کنترل چندین شهر از جمله ناصریه و بصره عملاً در دست مردم است. اعتراضات که چند هفته بعد از سرکوب شدید و ترور، ربودن و کشتار ده ها نفر از فعالین شناخته شده توسط نیروهای امنیتی و سلول های تروریستی وابسته به جمهوری اسلامی ایران کمی افت کرده بود، از ماه پیش جان تازه ای گرفت و صدها هزار نفر به خیابانها آمدند.

در جدید ترین اقدام اعتراضی و ضد دولتی، مردم شهر ناصریه در روز ۲۱ دسامبر برابر با ۳۰ آذر چندین ساختمان متعلق به احزاب شیعی وابسته به جمهوری اسلامی را به آتش کشیدند. مراکز حزب دعوت اسلامی و سپاه بدر از جمله مکان های مورد حمله معترضان بود. شایان ذکر است که در ماه اکتبر و نوامبر نیز دوبار کنسولگری ایران در شهر نجف به آتش کشیده شد. معترضین در جنوب عراق، راهها و جاده های اصلی و خیابان های بزرگ، مدارس و دانشگاه ها و ادارات را مسدود کرده اند. در حالی تظاهرات و اعتصابات مردم در روز سه شنبه ۲۴ دسامبر برابر با ۳ دی اوج گرفت که هنوز جناح های مختلف حکومتی و

از صفحه ۳

۱۶ آذر ۹۸ و جنبش سرنگونی...

جبهه ای واحد از این گرایش‌هاست که ضدآمریکایی گرایش‌ها و فورموله کردن بحران جمهوری اسلامی بعنوان بحران نئولیبرالیسم، آنها را در یک صف قرار میدهد. همانطور که در بالا گفتم بخش وسیعی از فعالین دانشجوی هر چند در این رویکرد مشارکت داشته اند اما باید آنها را از این گرایش‌ها تفکیک کرد.

انترناسیونال: بیانیه های ۱۶ آذر امسال را چطور ارزیابی میکنید؟ چرا امسال تعداد بیانیه های مشترک کمتر بود و در مقابل تعداد بیانیه ها بیشتر بود؟

کیان آذر: بیشتر بیانیه های صادر شده در ۱۶ آذر امسال هم، تابع همین رویکرد و فاکتوری که در جواب به سؤال قبلی دادم، است. ضدآمریکایی گری که در قامت و فرمولبندی نئولیبرالیسم ارائه میشود و رجوع به تاریخچه پیدایش شانزده آذر، و عدم اشاره ای برجسته به شرایط حال حاضر و چهاردهم گذشته و نقش جمهوری اسلامی است که عملاً به معنی کم رنگ کردن نقش جمهوری اسلامی می باشد که با سرکوب و جنایات در دانشگاه ها و کشتار دانشجویان و کمونیستها و مخالفین و به شکست رساندن انقلاب ۵۷ به جامعه ایران تحمیل شد و با سرکوب سیستماتیک دانشجویان و

کارگران و زنان و بخشهای وسیع جامعه به بقای خود امتداد بخشیده، و در همین خیزش آنان هم صدها نفر را به قتل رسانده و هزاران نفر را زخمی و دستگیر کرده است. چنین رویکردی عملاً انطباقی با فضای سیاسی کشور و خیزش آبانماه و حرکت کلی شانزده آذر ندارد. در خوشبینانه ترین حالت یکی از بیانیه ها که میتوان گفت کمی بهتر از بقیه بیانیه ها هست سندی صنفی و ضد نئولیبرالیستی است. ما امسال همانطور که شما اشاره کرده اید شاهد تعداد بیشتری بیانیه بودیم که خود این مسئله تحت الشعاع روند سیاسی کشور است که با توجه به پیشروی جنبش سرنگونی و قطبی شدن فضا و ایجاد فضای دو گانه که تحت پیشروی جنبش سرنگونی ایجاد میشود گرایش‌ها مختلف سعی در ارائه مواضع خود هستند و هرچه سرنگونی جمهوری اسلامی در چشم انداز نزدیکتری قرار بگیرد این تکثر بصورت بیشتری انجام میگردد.

انترناسیونال: شعار علیه اپوزیسیون، معادله سیاسی را چگونه جابجا میکند؟

کیان آذر: یکی از دو مورد اشکالاتی که در شانزده آذر امسال وجود داشت، شعار علیه اپوزیسیون بود که اینبار علیه مجاهدین و سلطنت طلبها و مسیح علینژاد توسط برخی از دانشجویان داده شد و یا در تعدادی از پلاکاردها بود که این مسئله بارها مورد تاکید ما قرار گرفته است که در تجمع اعتراضی علیه جمهوری اسلامی باید هدف حمله و اعتراض جمهوری اسلامی باشد و نه جریان‌ها و افراد و سازمانهای در

اپوزیسیون. ما بعنوان حزب کمونیست کارگری ایران بارها در سالیان گذشته اعلام کرده ایم که دشمن دشمن ما، دوست ما نیست و بیشترین نقد به جریان‌ها راست از مجاهد گرفته تا سلطنت طلبها تا دمکراسی موزائیکی تا پست مدرنیستی و... را حزب کمونیست کارگری ایران در فضای سیاسی داشته است و ما فعال ترین جریان در این رابطه هستیم. در چند سال گذشته و شرایط حاضر، کمونیزم، بازیگر اصلی شرایط سیاسی ایران و یک نیروی جدی سیاسی می باشد که در مقابل جمهوری اسلامی بعنوان الترناتیو نقش آفرینی میکند و در حال تبدیل شدن به نماینده سلب و نفی و نه مردم علیه جمهوری اسلامی است. لذا هر گونه رویکردی که این جنبش را بعنوان یک نیروی گروه فشاری و حاشیه ای تبدیل کند که گویی جدال بین دو نیروی اصلی یعنی جمهوری اسلامی و راست سرنگونی طلب است برای ما به عنوان چپ جامعه، سم است. ما با نمایندگی "نه" مبارزات مردم است که میتوانیم راست سرنگونی طلب را هم حاشیه ای کنیم. بنابراین این شکل از مرزبندی و شعار دادن بر علیه چهره ها و سازمانها و جریان‌ها راست تصویری گروه فشاری، حاشیه ای و فرقه ای از چپ به جامعه میدهد و عملاً تبلیغی برای همان نیروهای راست جامعه است.

انترناسیونال: نظر شما در مورد آتش زدن پرچم آمریکا، در مقابل بنر مرگ بر امپریالیسم، زنده باد سوسیالیسم چیست؟ آیا با این اقدامات جامعه، به انتخاب نیروهای چپ روی می آورد یا برعکس؟

کیان آذر: در بالا اشاره کردم که وقتی ایمانها و گفتمان سیاسی جهان دو قطبی قرن بیستم و کمپ ضدآمریکایی گری جلو کشیده شود، یک بازیگر اصلی این مسئله، خود جمهوری اسلامی و ایادی آن بوده و خواهند بود. حکومتی که با نمایندگی از جنبش ضدآمریکایی گری و تسخیر سفارت آمریکا و آتش زدن پرچم، چهاردهم است که پرچمدار این جنبش در ایران است. جنبشی که یک سر آن در بین سازمانهای اروپایی که ضد آمریکا می باشند است و یک سر آن جریان‌ها مترجع اسلامی در خاورمیانه و یک سر دیگر آن جریان‌ها ناسیونالیست آمریکای جنوبی و مرکزی است. از خامنه ای و احمدی نژاد تا حسن نصراله و احزاب چپ اروپایی و آمریکای جنوبی در صف قرار میگیرند. هر جریانی که همسو و هم جهت این گرایش‌ها باشد از صحنه سیاسی ایران توسط مردم خط می خورد. جامعه ایران چهاردهم است که توسط جمهوری اسلامی به گروگان گرفته شده و تبعات ضدیت و دشمنی با غرب و فرهنگ غربی را چشیده، و در حال سرنگون کردن جمهوری اسلامی است. مردم بدنبال جنبش و نیرویی نمی روند که مجدداً بخواهد مثل جمهوری اسلامی با دنیا و غرب و آمریکا وارد جنگ و جدال و تخاصم شود و کشور را به خطرات مختلف و انزوا بکشاند. وقوع چنین نمایشی در دانشگاه تهران توسط ایادی حکومت ادامه همان مواضع نامربوط و خطرناک برای مبارزات جاری مردم ایران است که در بالا توضیح دادم.

انترناسیونال: در دوره پیش رو، ملزومات پیشروی

مبارزات دانشجویان چیست؟

کیان آذر: شانزده آذر امسال، فضایی را ایجاد کرد که وسیعاً این گرایش‌ها در بالا اشاره کردم در فضای سیاسی مورد نقد قرار گرفتند. اما برخلاف تجمع اعتراضی ۲۳ اردیبهشت دانشگاه تهران که در آنجا هم علیه چهره هایی در اپوزیسیون شعار داده شده بود و حزب ما تقریباً یک تنه این رویکرد نابجا را مورد نقد قرار داد، اینبار وسیعاً از طرف چهره ها و جریان‌ها کمونیست این مسئله مورد نقد و موشکافی قرار گرفت که ادامه این روند موجب حاشیه ای شدن این گرایش در فضای سیاسی کشور و مشخصاً در دانشگاه ها خواهد شد و موجب جلو آمدن کمونیزم سیاسی و کارگری در دانشگاه ها میشود. کمونیزمی که مرتبط با فاکتورهای موجود در مبارزه طبقاتی فعلی در ایران است و منطبق با مبارزات جنبش کارگری و کل جامعه بر علیه جمهوری اسلامی است. برای تسریع پیشروی این مسئله، باید مبارزه رادیکال و سرنگونی طلبانه را گسترش داد و همزمان، گرایش‌ها خلقی، رفرمیستی و ضدآمریکایی تحت لوای چپ را عقب راند و کمونیزم سیاسی کارگری را که نیاز امروز جنبش سرنگونی و جامعه ایران و مبارزات دانشجویان است را برجسته تر کرد و بیشتر و

از صفحه ۲

پنجم دی ماه روز گرامیداشت یاد جانباختگان و وحشت جمهوری اسلامی

تعدادی را دستگیر کند که با فریاد مرگ بر دیکتاتور پاسخ می‌گرفت. شرکت کنندگان با سر دادن سرود یار دبستانی و شعاری از جمله "کشته ندادیم که سازش کنیم، رهبر قاتل رو ستایش کنیم" و "درد ما درد شماست مردم به ما ملحق شوید"، فریاد اعتراضشان را بلند کردند.

در نجف آباد نیز جمع بزرگی از جوانان شهر سوار بر موتور سیکلت تصاویر جانباختگان آبان ماه را در خیابان با خود در سراسر شهر حمل کردند و نمایش زیبایی از همبستگی را آفریدند. همچنین در اصفهان مردم زیادی در جواب به فراخوان برای یادبود جانباختگان آبان ماه تجمع کردند. در ملارد نیز مراسم یادبود سجاد رضایی از جانباختگان آبان ماه برگزار گردید.

جمهوری اسلامی در این روز در هراس از برگزاری مراسم های گرامیداشت یاد جانباختگان آبانماه در شهرهای مختلف و به میدان آمدن دوباره مردم فضای امنیتی شدیدی در خیابانهای مختلف تهران، کرج، مشهد، شیراز، اصفهان، تبریز، سنج، کرمانشاه، اندیشک

و شهریار و شهرهای دیگری ایجاد کرده بود. در این روز همچنین در هراس از اطلاع رسانی مردمی و جهانی شدن این خبرها بار دیگر اینترنت در بسیاری از شهرها قطع شده بود. از همین رو تمامی گزارشات هنوز رسانه ای نشده است. این حد از آماده باش حکومت نشان بارزی از استیصال و وحشت حکومت از مردم است.

در خارج کشور نیز در شهرهای مختلف در کشورهای چون هلند، ایتالیا، سوئد، کانادا، هلند و آلمان از سوی تشکیلات حزب کمونیست کارگری و نهادهایی چون علیه اعدام، کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی، کمپین برای آزادی کارگران زندانی، مادران جانباختگان راه آزادی در ونکور مراسم روز پنج دی ماه و گرامیداشت یاد جانباختگان برگزار شد و جنایات جمهوری اسلامی محکوم گردید. در دل چنین کشاکشی پنجم دیماه به عنوان روز گرامیداشت یاد جانباختگان آبانماه در ایران برگزار شد و این زنجیره ادامه خواهد داشت. کشاکش مردم با سرکوبگران حکومت برای برگزاری پنجم دی ماه بیش از هر چیز عزم مردم را برای تداوم خیزش آبانماه به نمایش میگذارد. پنجم دیماه به عنوان روز کیفرخواست علیه جنایت علیه بشریت توسط جمهوری اسلامی در ایران ثبت گردید.

ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط خانواده‌های داغدار و پایان دادن به اذیت و آزار آن‌ها هستیم!

در دوم دیماه، خانم ناهید شیربیشه و آقای منوچهر بختیاری؛ مادر و پدر زنده یاد پویا بختیاری و تعدادی دیگر از اعضای این خانواده را در کرج بازداشت کردند. سپس در نیمه شب به منزل خانم شهناز اکملی رفتند و ایشان و دخترشان را مورد ارباب شدید قرار دادند. هم چنین آرمیتا ابراهیمی خواهر جان باخته آرشم ابراهیمی را به اطلاعات اصفهان احضار کردند. سوم دی ماه نیز محمد شهبازی برادر جان باخته آمنه شهبازی را به پلیس امنیت احضار کردند.

خشونت و آزار خانواده‌های داغدار و دادخواه، شیوه‌ی همیشگی مسئولان جنایت کار حکومت اسلامی ایران در طول چهل سال گذشته بوده است. آن‌ها با وقاحت و بی‌شرمی تمام به جای پاسخ‌گویی بر چرایی و چگونگی کشتار عزیزان مان، تا می‌توانند به مردم ایران و جهان دروغ می‌گویند و خانواده‌ها را نیز زیر شدیدترین فشارها و اذیت و آزارها قرار می‌دهند.

حکومت گمان می‌کند که با این جنایات و خشونت‌های افسار گسیخته می‌تواند مردم جان به لب رسیده را خاموش سازد، به ویژه در این شرایط که خشم مردم از حکومت به حد نهایت رسیده است و حکومت نیز این را به خوبی می‌داند، اما اگر دیگر دیکتاتورهای پیشین توانستند صدای مردم جان به لب رسیده از بی‌عدالتی و تبعیض را خاموش سازند، حکومت اسلامی که هیچ نقطه‌ی روشنی در کارنامه‌ی ننگین سراسر فساد و حق‌کشی ندارد، نیز می‌تواند.

ما به حکومت هشدار می‌دهیم؛ اکنون دیگر دهه‌ی شصت نیست که خانواده‌های زخم‌خورده تنها باشند و یار و پشتیبانی نداشته باشند، حال فریاد دادخواهی خانواده‌های آسیب دیده به گوش تمام مردم ایران و جهان می‌رسد و اگر هم چنان به سرکوب و خشونت و بازداشت‌ها ادامه دهند، ممکن است بتوانند تعدادی دیگر را نیز بازداشت و شکنجه کرده و حتی بکشند، ولی گور خود را نیز خواهند کند، زیرا مردم تحمل شان به نقطه‌ی جوش رسیده است و دیگر سکوت نخواهند کرد.

ما مادران و خانواده‌های داغدار و دادخواه این سرکوب‌ها و بازداشت‌ها را به شدت محکوم می‌کنیم و خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی خانواده‌های بازداشت شده و پایان دادن به اذیت و آزار آن‌ها هستیم. ما از حق برگزاری مراسم آزادانه خانواده‌های داغدار که اولیه ترین حق یک خانواده آسیب دیده است به شدت پشتیبانی می‌کنیم و در برابر این سرکوب‌ها و بی‌عدالتی‌ها ساکت نمی‌نشینیم و از تمامی مردم ایران و جهان می‌خواهیم که فریاد دادخواهی این مردم سرکوب شده را بلند کنند.

ما باز هم از مردم شریف و آزاده‌ی ایران و جامعه بین‌المللی می‌خواهیم که روز ۵ دی ماه (۲۶ دسامبر) مصادف با چهل امین روز کشته شدن فرزندان مان، را روز بین‌المللی ادای احترام به قربانیان آبان ماه اعلام کرده و با برگزاری مراسم یادبود، یک دقیقه سکوت کنیم. یا بهر طریق که می‌توانیم یاد عزیزان مان را گرامی داشته و این جنایات و اذیت آزار خانواده‌های داغدار و دادخواه را محکوم کنیم.

۴ دی ۱۳۹۸

امضا کنندگان:

(۱) مادر قاندی و مرسته قاندی از مادران و خانواده‌های خاوران - مادر و خواهر دادخواه (صادق که در ۳۱ بهمن ۱۳۶۱ و جواد قاندی که به همراه همسرش منیرالسادات هاشمی در ۲۲ مرداد ۱۳۶۲ اعدام شدند)،

(۲) معصومه دانشمند، لادن و لاله بازرگان: از مادران و خانواده‌های خاوران - مادر و خواهران دادخواه (بیژن بازرگان کشته شده در شهریور ۱۳۶۷)،

ادامه در صفحه ۸

سرنگون باد جمهوری اسلامی!

شهرام احمدی: بهرام در ۷ دی ۱۳۹۰ و شهرام در ۱۲ مرداد ۱۳۹۵ کشته شدند، (۲۱) شعله پاکروان: مادر دادخواه (ریحانه جباری- کشته شده در ۳ آبان ۱۳۹۳)، (۲۲) خانواده دادخواه (محمد ثلاث کشته شده در ۲۸ خرداد ۱۳۹۷).

(۱۸) راحله فرج زاده طارانی: خواهر دادخواه (شهرام فرج زاده طارانی- کشته شده در ۶ دی ۱۳۸۸)، (۱۹) مهوش غلاسوندی و بیژن فتحی: مادر و پدر دادخواه (عبداله و محمد فتحی کشته شده در اردیبهشت ۱۳۹۰)، (۲۰) قدمخیر فرامرزی، عبدالله احمدی و ژیلا احمدی: مادر، پدر و خواهر دادخواه (بهرام و

دادخواه (محمدجعفر پوینده کشته شده در ۱۸ آذر ۱۳۷۷) (۱۷) شرافت زرینی (دایه شریفه)، محمد حسین پناهی (خالو میرزا) و امجد حسین پناهی: مادر، پدر و برادر دادخواه (اشرف و رامین حسین پناهی: اشرف در مرگی مشکوک در ۶ مهر ۱۳۸۷ و رامین در ۱۷ شهریور ۱۳۹۷ کشته شدند و افشین حسین پناهی زندانی است)،

ما خواهان آزادی فوری و بدون قید و شرط خانواده‌های داغدار و پایان دادن به اذیت و آزار آن‌ها هستیم!

از صفحه ۷ خاوران- خواهر و همسر (عادل طالبی کالخوران کشته شده در شهریور ۱۳۶۷ و عبدالمجید سیمیری در ۱۳۶۷)،

(۹) خاطره معینی: از مادران و خانواده‌های خاوران- خواهر دادخواه (هبت اله معینی کشته شده در تابستان ۱۳۶۷)،

(۱۰) رضوان مقدم: از مادران و خانواده‌های خاوران- همسر دادخواه (علی اصغر منوچهر آبادی کشته شده در شهریور ۱۳۶۷)،

(۱۱) مینا لبادی: از مادران و خانواده‌های خاوران- همسر دادخواه (علی اصغر ضیغمی کشته شده در تابستان ۱۳۶۷)،

(۱۲) مرسده محسنی: از مادران و خانواده‌های خاوران - خواهر دادخواه (مجتبی محسنی کشته شده در آذر ۱۳۶۷)،

(۱۳) منصوره بهکیش: از مادران و خانواده‌های خاوران - خواهر (زهرا، محمود، محمدرضا- محسن و محمدعلی بهکیش از کشته شدگان دهه ی ۶۰ و سیامک اسدیان (همسر زهرا کشته شده در ۱۳ مهر ۱۳۶۰)،

(۱۴) حسین زال زاده: برادر دادخواه (ابراهیم زال زاده در ۵ اسفند ۱۳۷۵ کشته شد)، (۱۵) پرستو فروهر: دختر دادخواه (پروانه اسکندری و داریوش فروهر کشته شده در یکم آذر ۱۳۷۷)،

(۱۶) سیما صاحبی: همسر عصمت طالبی کالخوران: از مادران و خانواده‌های

(۳) گلزار و حمیده قباخلو: از مادران و خانواده‌های خاوران - مادر و خواهر دادخواه (حمید قباخلو کشته شده در تابستان ۱۳۶۷)،

(۴) ایراندخت رضازاده: از مادران و خانواده‌های خاوران - خواهر دادخواه (داریوش رضازاده کشته شده در ۳۱ تیر ۱۳۶۰)،

(۵) گلرخ جهانگیری: از مادران و خانواده‌های خاوران - همسر دادخواه (حسن جهانگیری لاکانی کشته شده در ۱۱ آذر ۱۳۶۲)،

(۶) محمد اعظمی: از مادران و خانواده‌های خاوران- برادر دادخواه (فریدون اعظمی کشته شده در ۸ آبان ۱۳۶۲)، (۷) بانو صابری: از مادران و خانواده‌های خاوران- همسر (عباسعلی منشی رودسری- کشته شده در تابستان ۱۳۶۷)،

(۸) عصمت طالبی کالخوران: از مادران و خانواده‌های

KANAL JADID
کانال جدید

فرکانس تلویزیون کانال جدید
ماهواره یاه ست
فرکانس : 11766
پولاریزاسیون : عمودی
سیمبل ریت : 27500
اف ای سی : 5/6

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری

سر دبیر: شهاب بهرامی

ایمیل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر می شود

گزارش تصویری از تجمعات و تظاهراتها در گرامیداشت یاد جانباختگان اعتراضات آبان ۹۸ در شهرهای استکهلم، گوتنبرگ و مالمو در سوئد، کلن و فرانکفورت در آلمان

گوتنبرگ

استکهلم

کلن

مالمو

فرانکفورت

لایحه بودجه روحانی، لایحه چپاول حداکثری است

روز هفده آذر ماه حسن روحانی لایحه بودجه سال ۹۹ اش را به مجلس اسلامی ارائه کرد. در ارائه این لایحه سال آینده را سال فشار حداکثر و ادامه تحریم ها خوانده است. اعلام کرده اند که این لایحه کمترین اتکاء بر تامین بودجه از منبع فروش نفت را دارد. از همین رو بودجه سال ۹۹ را بودجه "استقامت و مقابله با تحریم" خوانده اند. اما وقتی به کلیت لایحه بودجه دولت روحانی دقت کنیم همه چیز گویای اینست که طرح و نقشه دارند که کارگران و مردم محروم را بیش از پیش بچاپند و سرکیسه کنند و فقر و فلاکت و محرومیت بیشتری را به آنها تحمیل کنند. این بودجه بودجه چپاول و غارت حداکثری توسط یک حکومت فاسد و دزد سرمایه داران است و باید با تمام قوا کل این بودجه بندی ها را به صورت کثیف طراحانش کوبید.

لایحه بودجه سال ۹۹ لایحه حکومتی مافیائی است با خزانه ای خالی و غارت شده که بنا بر اظهارات خودشان نسبت به سال گذشته ۶۶ درصد کاهش پیدا کرده و با کسری تراز ۱۰۶ هزار میلیارد تومانی روبروست. حکومت اسلامی برای تامین این کسری تراز و برای حفظ نظم جهانی اش بازهم سفره خالی

مردم را نشانه گرفته و بودجه سال ۹۹ را لایحه انقباضی خوانده است. بودجه انقباضی نیز بودجه تعرض به زندگی و معیشت مردم است که یک قلم آشکار آن در نظر گرفتن "افزایش" تنها پانزده درصد به سطح حقوقهایی است که همین امروز یک پنجم زیر خط فقر است. در همین بودجه بندی، سهم بسیج و پاسداران و نیروهای انتظامی و حوزه های خرافی علمیه و کل آخوندها و دستگاه مذهب، علیرغم ورشکستگی حکومت و تحریمها، بسیار افزایش یافته است. وقتی سهم نفت را در بودجه ۶۶ درصد کاهش میدهند و بودجه نهادهای سرکوب و تحمیق را دهها درصد افزایش میدهند، به معنای اینست که میخواهند از جیب مردم این نهادهای ضد مردمی را بیش از پیش پروار کنند. و این بویژه درست بعد از جنایات نیروهای سرکوب حکومت علیه مردم بی نهایت نفرت انگیز و شرم آور است و حکم جایزه به آنها به خاطر جنایاتشان را دارد. مردم در آبان ماه نشان دادند که پاسخشان به این تعرضات و چپاولها چیست. مردم اجازه چنین تعرضی را به زندگی و معیشتشان نخواهند داد و در مقابلش قاطعانه خواهند ایستاد.

هم اکنون لایحه بودجه دولت روحانی اعتراضات گسترده ای را برانگیخته است. از جمله بازنشستگان برای دوم دیماه فراخوان به برپایی تجمعات سراسری خود در مقابل مجلس در تهران و در شهرستانها در مقابل استانداری ها را داده اند. در همبستگی با این فراخوان معلمان نیز همزمان در تمام شهرها و در تمام مقاطع تحصیلی دست از کار خواهند کشید و در دفاتر مدارس به تحصن خواهند نشست. این فراخوانها مقدمه تحرکات گسترده تری در سطح جامعه است. در این فراخوانها معلمان و بازنشستگان با اعتراض به تدارک تعرضی گسترده تحت عنوان "بودجه سال ۹۹" به زندگی و معیشت کل جامعه و در پیگیری خواستههای همیشگی شان، صدای اعتراض خود را به سرکوبهای خیزش آبانماه و گرامیداشت یاد جانباختگان نیز اعلام کرده اند.

تجمعات بازنشستگان و اعتصاب معلمان در سطح سراسری میتواند سرآغازی برای اعتصابات سراسری در همه جا و علیه دستمزدهای چند بار زیر خط فقر و گرانی ها و چپاول باشد. برپایی اکیسونهای موضعی اعتراضی علیه فقر و گرانی، شعار نویسی بر دیوارها و شعاردهی های شبانه در محلات، اعلام به نپرداختن پول آب و برق و گاز که همین روزها قیمت آنها نیز افزایش داشته است، همه و همه اشکالی از اعتراض است. خیزش آبانماه ضربه محکمی بر پیکر حکومت زده است. صفوفشان در هم ریخته تر شده و استیصالشان بیشتر شده است. توازن قوای بهتری برای مبارزات کل جامعه بوجود آمده است. این فرجه ایست برای وارد عمل مستقیم شدن کارگران و بخش های مختلف مردم و برای اعتصابات سراسری کارگری. جمهوری اسلامی را باید با لایحه بودجه اش، با کل

بساط چپاول و دزی اش به زیر کشید.

نابود باد حکومت اسلامی سرمایه داران

حزب کمونیست کارگری ایران
۳۰ آذر ۹۸، ۲۱ دسامبر
۲۰۱۹

از صفحه ۶

۱۶ آذر ۹۸ جنبش سرنگونی...

اجتماعی تر و در دسترس تر پیش روی جامعه گذاشت. این نیرو در سطح جامعه و دانشگاه ها موجود و فعال است و باید عینیت بیشتری پیدا کند و نقش فعالانه تری در اوضاع سیاسی ایران ایفا کند. یک فاکتور تعیین کننده در این مسئله پیشروی جنبش سرنگونی و تضعیف بیشتر جمهوری اسلامی و ارگانهای سرکوب آن و ایجاد فضای دوگانه در جامعه است که به احتمال زیاد در ماه های آتی چنین روندی پیش روی ما خواهد بود.

اطلاعیه خبری

تجمع اعتراضی کارگران هپکو، و سه خبر دیگر کارگری

روز چهارشنبه ۴ دی برای دومین بار در هفته جاری، کارگران هپکو در اعتراض به عدم پرداخت دومهه دستمزد، بلاتکلیفی وضعیت سهام کارخانه و دزدی های پشت پرده و به خطر افتادن شغل و معیشتشان و خلف وعده های داده شده در مقابل استانداری مرکزی تجمع کردند. تجمع قبلی کارگران در دوم دیماه بود. کارگران میگویند که این وضعیت باعث شده که نتوانند مایحتاج روزانه زندگیشان را تامین کنند و از عهده پرداخت کرایه منزل و هزینه های گوناگون زندگیشان بر نمی آیند.

ادامه در صفحه ۱۱

دوم دیماه: تجمع بزرگ بازنشستگان و اعتصاب و تحصن سراسری معلمان

باردیگر شمار زیادی از بازنشستگان با تاکید بر خواسته‌های خود دست به تجمعی سراسری زدند. ساعت ده صبح امروز دوم دیماه جمع بزرگی از بازنشستگان بنا بر فراخوانی از قبل اعلام شده و برای پیگیری خواسته‌ها و مطالباتشان در مقابل مجلس اسلامی تجمع کردند. در این روز معلمان نیز در همبستگی با فراخوان بازنشستگان در دهها شهر اعتصاب کردند و در دفاتر مدارس تجمع کردند. اعتراض بازنشستگان و معلمان، اعتراض به فقر، به گرانی، به دستمزدهای چند بار زیر خط فقر، به تبعیض و نابرابری و به حقوقهای نجومی و بساط دزد سالار حاکم است. این حرکتی در تداوم خیزش آبان ماه و اعتراضات مردم به کل سیستم چپاول و گرانی و فقر و سرکوب است. حرکت اعتراضی امروز بازنشستگان با فراخوان مشترک شانزده نهاد و گروه از بازنشستگان، و معلمان و تشکلهای کارگری اعلام شده بود. در این روز بازنشستگان تجمع خود را با شعار "تا حق خود نگیریم، از پا نمی‌نشینیم" آغاز کرده و با شعارهای "فریاد، فریاد، از این همه بیداد"، "دولت، مجلس، بس است فریب مردم" ادامه دادند. یک موضوع مهم اعتراض بازنشستگان لایحه بودجه دولت و اختصاص صرفا ۱۵ درصد افزایش حقوقهای چند بار زیر خط فقر آنان، آنهم با وجود افزایش چند برابری قیمت هاست. بازنشستگان و معلمان در

شمار زیادی از معلمان در دهها شهر از جمله در مدارس استانهای کردستان، فارس، خراسان و بوشهر دست از کار کشیده و در دفاتر مدارس به تحصن نشستند. این در حالیست که جمهوری اسلامی در هراس از برپایی اعتصاب سراسری معلمان و گسترش دامنه آن به بخش‌های دیگر جامعه، به بهانه آلودگی هوا مدارس را در استان البرز و شهرهای تهران، تبریز، اصفهان، ارومیه و شماری از شهرهای دیگر تعطیل اعلام کرده بود.

خواسته‌های فوری اعلام شده بازنشستگان و معلمان عبارتند از: اجرای قانون خدمات کشوری به نحوی که حقوقها به بالای خط فقر هشت میلیونی افزایش یابد، درمان رایگان برای همه، تحصیل رایگان برای همه کودکان، تامین مسکن مناسب، حق تشکل، حق تجمع، حق رسانه بدون هرگونه امنیتی کردنی و آزادی فوری و بدون وثیقه معلمان زندانی، کارگران دربند و تمامی زندانیان سیاسی، پایان دادن به امنیتی کردن و پرونده سازی‌ها، پایان دادن به اختلاس‌ها و بازگرداندن پولهای به سرقت رفته به صندوق‌های بازنشستگی.

معلمان و بازنشستگان همچنین قبلا طی بیانیه‌هایی اعتراض خود را به سرکوبگری‌های حکومت اسلامی اعلام داشته و خواستار محاکمه آمرین و عاملین کشتار خیزش آبانماه و آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی بازداشت‌شدگان شده‌اند. حزب کمونیست کارگری حمایت قاطع خود را از خواسته‌ها و مبارزات بازنشستگان و معلمان اعلام میکند. تجمع بزرگ بازنشستگان و اعتصاب و تحصن معلمان در مدارس

از صفحه ۱۰

تجمع اعتراضی کارگران هپکو، و سه خبر دیگر کارگری

- زیر فشار اعتراضات بازنشستگان و تجمع دوم دیماه آنان و اولتیماتوم بازنشستگان به ادامه اعتراضاتشان برای پیگیری خواسته‌های خود، روز سوم دیماه معاون امور اقتصادی وزارت تعاون اعلام کرد که حدود ۶۰ درصد بودجه امور رفاهی یعنی ۸۵ هزار میلیارد تومان به صندوق‌های بازنشستگی اختصاص خواهد یافت. بازنشستگان خواستار افزایش حقوقها به بالای خط فقر هشت میلیونی، درمان رایگان برای همه، تحصیل رایگان برای همه کودکان، تامین مسکن مناسب برای همه و پایان دادن به اختلاسها و داشتن یک زندگی انسانی هستند. بازنشستگان به امنیتی کردن مبارزاتشان و سرکوبگری‌های حکومت اعتراض داشته و در تجمع دیماه با در دست گرفتن عکس‌هایی از جانباختگان خیزش آبان ماه اعتراض خود را به جنایات حکومت اعلام داشتند. شورای بازنشستگان ایران طی بیانیه‌ای از گرامیداشت یاد جانباختگان آبانماه در پنجم دیماه اعلام حمایت کرده است.

- با بلند شدن زمزمه‌های اعتصاب سراسری بخاطر تعویق پرداخت دستمزدها و قرارداد برده وار موقت کاری در میان کارگران خطوط راه آهن، روز چهارم دیماه یکماه از دو ماه حقوق معوقه کارگران فنی تراورس پرداخت شد. این کارگران در حال حاضر دو ماه دیگر دستمزد و حق بیمه خود را طلب دارند. این در حالیست که از حدود یکسال قبل حق لباس و کفش کار نیز به آنها پرداخت نشده است. قراردادهای این کارگران موقت است و هر یکماه یکبار تمدید میشود. همچنین کارگران ابنیه فنی راه آهن ناحیه اراک، با پرداخت حق بیمه ماههای شهریور و مهر آبان، خواهان پرداخت دستمزدهای پرداخت نشده شهریور و مهرماه خود و تامین کفش و لباس کار هستند. در حال حاضر به این کارگران لباس و کفش کار داده نمیشود و آنها بدون ایمنی لازم مشغول کارند.

- روز چهارم دیماه کارگران شهرداری مریوان در اعتراض به تعویق پرداخت هشت ماه دستمزد دست به اعتصاب زدند و از جمع کردن زباله‌ها خودداری کردند.

پیش بسوی شوراها

پیش بسوی اعتصابات سراسری

حزب کمونیست کارگری ایران

۵ دیماه ۹۸، ۲۶ دسامبر ۲۰۱۹

گامی مهم در تداوم فضای اعتراضی در جامعه در ادامه خیزش آبانماه است و برای گسترش اعتراضات مردمی راه نشان میدهد. جمهوری اسلامی یک حکومت چپاولگر و ضد مردمی است و در محاصره اعتصابات و

مبارزات و مبارزات بخشهای مختلف مردم باید عقب رانده شود. از خواسته‌ها و اعتراضات بازنشستگان و معلمان باید وسیعا حمایت کرد.

حزب کمونیست کارگری
ایران
۲ دی ۹۸، ۲۳ دسامبر ۲۰۱۹

کارگران شهرداری مریوان در اعتراض به هشت ماه حقوق نگرفتن، زباله‌ها را جمع نکردند

سوم دی ماه ۹۸ کارگران شهرداری مریوان در اعتراض به عدم دریافت دستمزد در هشت ماه گذشته، دست از کار کشیدند و سطل‌های زباله خالی نشد.

کارگران می‌گویند: هرچه اعتراض کردیم به جایی نرسیده‌ایم، الان هشت ماه است که ما دستمزد نگرفته‌ایم؛ وضع ما از کولبران بدتر است؛ آنها یکبار می‌میرند، ما محکومیم به مرگ تدریجی! نان خالی هم در سفره نداریم!

کارگران شهرداری مریوان!

شما با اعضای خانواده هایتان جمع بزرگی هستید. مردم شهر نیز با شما هستند. آنها را به میدان بیاورید. کلید رسیدن به خواست هایتان اتحاد شما، پیگیری مبارزه و بویژه به میدان آمدن مردم شهر و کارگران سایر مراکز کارگری و بویژه خانواده‌های شما هستند و این شما هستید که می‌توانید آنها را به میدان

بیاورید. تجربه کارگران هیکو اراک، هفت تپه و فولاد اهواز نشان داد که تنها راه جلب همبستگی دیگران و حضور فعال آنها در تجمعات اعتراضی شما در مرکز شهر است. اعتصاب و اعتراض شما باید با پیگیری و حمایت خانواده هایتان، کارگران و مردم شهر مریوان اینبار به نتیجه برسد. باید با به میدان آوردن مردم و خانواده هایتان حقوقهای دریافت نشده را از حلقوم شهردار و فرمانداری بگیرید.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری مردم شهر مریوان و در پیشاپیش آنها خانواده های کارگران شهرداری را به حمایت از مبارزه کارگران شهرداری و پیوستن به اعتراضات آنها فرامیخواند!

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

۳ دی ۱۳۹۸،

۲۴ دسامبر ۲۰۱۹

وحشت حکومت اسلامی از پنجم دیماه

ما اعلام می‌کنیم که سران جنایتکار جمهوری اسلامی باید به خاطر جنایت علیه بشریت مجازات و محاکمه شوند. نهادهای بین‌المللی بجای حشر و نشر با نمایندگان حکومت جنایتکار اسلامی باید مقدمات یک دادگاه بین‌المللی علیه سران این جانین اسلامی را فراهم آورند. جنایتکاران اسلامی نباید حق داشته باشند هیچ جایی به اسم مردم ایران عرض اندام کنند. اگر قدم به خارج کشور می‌گذارند باید فوراً دستگیر و محاکمه شوند. در فردای پیروزی مردم ایران بر حکومت جنایتکار اسلامی همه آمرین و عاملین کشتار مردم ایران را به پای میز محاکمه خواهیم کشاند.

سرنگون باد جمهوری اسلامی ایران

گرامی باد یاد همه جانباختگان آزادی

کمیته بین‌المللی علیه اعدام

۳ دی ۱۳۹۸ - ۲۴ دسامبر

۲۰۱۹

که می‌خواهند این رژیم نکبت و جنایت را سرنگون کنند. مردم از خون جوانان و عزیزان خود نمی‌گذرند. همه در حال تدارک برای برگزاری شکوهمند یاد جانباختگان اعتراضات آبان و همه جانباختگان راه آزادی در چهل سال گذشته هستند. در دوم دیماه بازنشستگان و معلمان در جریان اعتراض سراسری خود عکسهای جانباختگان آبان را در دست داشتند. هیچ اقدام سرکوبگرانه نمی‌تواند جلوی تلاشهای انسانی یک جامعه تشنه آزادی را بگیرد. دوران حاکمیت سیاه اسلامی به پایان خود نزدیک شده است. بر تلاشهای خود برای بزرگداشت جانباختگان اعتراضات آبان در روز پنجم دی بیافزائید. اعتراض متحذانه همه ما می‌تواند و باید تلاشهای جمهوری اسلامی را خنثی کند. اذیت و آزار خانواده‌های جانباختگان و دستگیری آنها باید فوراً متوقف شوند. دستگیر شدگان اعتراضات اخیر همه باید بدون قید و شرط آزاد شوند.

جمهوری اسلامی بعد از جنایت هولناکی که مرتکب شد و صدها نفر از عزیزان ما را در جریان اعتراضات آبان به قتل رساند، به تکاپو افتاده است که بر جنایاتش سرپوش بگذارد. در آستانه روز جهانی گرامیداشت جانباختگان آبان در پنجم دی ماه، حکومت بر حضور نیروهای نظامی و امنیتی اش در برخی مناطق تهران افزوده است. پدر و مادر پویا بختیاری یکی از جانباختگان اعتراضات آبان و همچنین شمار دیگری از بستگان وی دستگیر شده‌اند. جمهوری اسلامی بعد از انتشار گزارش خبرگزاری رویترز مبنی بر کشته شدن ۱۵۰۰ نفر در اعتراضات اخیر بدست نیروهای جمهوری اسلامی و با دستور مستقیم خامنه‌ای این خبر را تکذیب کرده و بیشرمانه گفته است که "رهبر" به "دلجویی" از خانواده‌های جانباختگان بر آمده است.

اینها تقلاهای حکومتی است که می‌داند که به آخر عمر خود رسیده است. مردم بلندتر از همیشه فریاد زده‌اند

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید!